

Брюксел, 20.1.2015 г.
COM(2015) 8 final

2015/0006 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (кодифициран текст)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. В контекста на Европа на гражданите Комисията отдава голямо значение на опростяването и яснотата на правото на Съюза с оглед по-голямата му разбираемост и достъпност за гражданите, на които по този начин осигурява широки възможности да упражняват предоставените им специфични права.

Тази цел не може да бъде постигната, докато съществуват множество разпоредби, които след като са били изменени неколкократно и често съществено, продължават да се намират отчасти в първоначалния акт, отчасти в последващите го изменящи актове. Необходимо е проучване и сравнение на голям брой актове, за да се установи кои са действащите разпоредби.

Поради това кодификацията на разпоредби, претърпели чести изменения, е от съществено значение за яснотата и прозрачността на правото.

2. На 1 април 1987 г. Комисията реши¹ да инструктира своите служби да извършват кодификация на всички актове най-късно след десетото им изменение, като подчерта, че това е минимално изискване и че в интерес на яснотата и разбираемостта на разпоредбите, службите следва да положат усилия да кодифицират текстовете, за които са отговорни, в още по-кратки срокове.
3. Заключениета на Председателството на Европейския съвет в Единбург от декември 1992 г. потвърди това², като в тях беше подчертано значението на кодификацията, която осигурява правна сигурност по отношение на правото, приложимо към даден момент по даден въпрос.

Кодификацията трябва да се извършва при стриктно спазване на обичайния процес за приемане на актове на Съюза.

Предвид невъзможността за въвеждане на изменения по същество в актовете, предмет на кодификация, Европейският парламент, Съветът и Комисията решиха с междуинституционално споразумение от 20 декември 1994 г., че може да се прилага ускорена процедура за бързо приемане на кодифицираните актове.

4. Целта на настоящото предложение е да се извърши кодификация на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)³. Новият регламент ще замести различните актове, които са инкорпорирани в него⁴; той запазва напълно съдържанието на кодифицираните актове и се ограничава до тяхното обединяване, като внася единствено формални изменения, необходими за самото кодифициране.

¹ СОМ(87) 868 PV.

² Вж. приложение 3 към част А на посочените заключения.

³ Включено в законодателната програма за 2014 г.

⁴ Вж. приложение IX към настоящото предложение.

5. Настоящото предложение за кодификация беше изработено на основата на предварителна консолидация на текста, на 22 официални езика на Регламент (ЕО) № 562/2006 и изменящите го актове, с помощта на информационна система от Службата за публикации на Европейския съюз. При промяна на номерацията на членовете съответствието между старата и новата номерация е посочено в таблица на съответствието, която се съдържа в приложение X към кодифицирания регламент.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (кодифициран текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз , и по-специално член 77, параграф 2, букви б) и д) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁵,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета⁶ е бил неколkokратно и съществено изменян⁷. С оглед постигане на яснота и рационалност този регламент следва да бъде кодифициран.

↓ 562/2006, съображение 1
(адаптиран)

- (2) Приемането на мерки съгласно член 77, параграф 2, букви б) и д) от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) с оглед премахването на всякакви проверки на лица, които пресичат вътрешните граници, е част от целите на Съюза за създаване на пространство без вътрешни граници, в което е гарантирано свободното движение на лица, както е определено в член 26, параграф 2 от ДФЕС .

⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁶ Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1).

⁷ Виж приложение IX.

↓ 562/2006, съображение 2
(адаптиран)

- (3) В съответствие с член 67, параграф 2 от ДФЕС създаването на пространство, в което лицата могат да се движат свободно, следва да се подсигури чрез други мерки. Общата политика по отношение преминаването на външни граници, както е предвидена в член 77, параграф 1, буква б) от ДФЕС , е такава мярка.
-

↓ 562/2006, съображение 3
(адаптиран)

- (4) Общите мерки за преминаването на лица на вътрешни граници и граничният контрол на външни граници следва да отразяват достиженията на правото от Шенген, които са въведени в рамката на Европейския съюз, и по-специално съответните разпоредби за Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници⁸ и Общия наръчник⁹.
-

↓ 562/2006, съображение 5
(адаптиран)

- (5) Общият режим за движение на лица през границите не поставя под съмнение, нито накърнява правата за свободно движение, с които се ползват гражданите на Съюза и членовете на техните семейства, както и гражданите на трети страни и членовете на техните семейства, които съгласно споразумения между Съюза и неговите държави-членки, от една страна, и тези трети страни, от друга страна, се ползват с права за свободно движение, които са равни с тези за граждани на Съюза.
-

↓ 562/2006, съображение 6

- (6) Граничният контрол е от интерес не само за държавата-членка, на чиято външна граница той се извършва, но така също за всички държави-членки, които са премахнали вътрешния граничен контрол. Граничният контрол трябва да помогне в борбата с незаконната имиграция и трафика на хора и да предотврати всяка заплаха за вътрешната сигурност на държавите-членки, техния обществен ред, здравеопазване и международни отношения.
-

↓ 562/2006, съображение 7

- (7) Граничните проверки следва да се извършват по начин, който напълно зачита човешкото достойнство. Граничният контрол следва да се извършва по професионален и почтителен начин и да съответства на преследваните цели.

⁸ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

⁹ ОВ С 313, 16.12.2002 г., стр. 97.

↓ 562/2006, съображение 8
(адаптиран), 81/2009,
съображение 1 (адаптиран)

- (8) Граничният контрол включва не само проверки на лица на граничните пунктове и наблюдение на зоната между тези пунктове, но така също и анализ на рисковете за вътрешната сигурност и на заплахите, които могат да засегнат сигурността на външните граници. Необходимо е следователно да се установят условията, критериите и подробните правила, на които са подчинени проверките на гранично-пропускателните пунктове и наблюдението на границите, включително проверките в Шенгенската информационна система.
-

↓ 610/2013, съображение 9
(адаптиран)

- (9) ☒ Необходимо е да се предвидят правила за изчисляването на разрешената продължителност на краткия престой в Съюза. Наличието на ясни, опростени и хармонизирани правила във всички правни актове, уреждащи този въпрос, би било от полза както за пътуващите, така и за граничните и визовите органи. ☒
-

↓ 81/2009, съображение 4
(адаптиран)

- (10) Тъй като единствено проверката на пръстовите отпечатащи може със сигурност да потвърди, че лице, което желае да влезе в шенгенското пространство, е същото, на което е издадена визата, следва да се предвидят разпоредби относно използването на външните граници ☒ на Визовата информационна система (ВИС), предвидена в Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰ ☒.
-

↓ 81/2009, съображение 5
(адаптиран)

- (11) За да проверят дали условията за влизане на граждани на трети страни, установени в ☒ настоящия ☒ регламент са изпълнени и за да изпълняват успешно задълженията си, служителите на граничната охрана следва да използват цялата налична информация, включително данни, които могат да бъдат проверени във ВИС.
-

↓ 81/2009, съображение 6

- (12) За да се предотврати заобикалянето на гранично-пропускателните пунктове, където би могла да се използва ВИС, и да се гарантира нейната пълна ефективност, особено необходимо е ВИС да се използва по хармонизиран начин при извършването на проверки при влизане на външните граници.

¹⁰ Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 година относно Визовата информационна система (ВИС) и обмяна на данни между държави-членки относно визите за краткосрочно пребиваване (Регламент за ВИС) (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 60).

↓ 81/2009, съображение 7

- (13) Тъй като в случаите на няколкократно заявления за виза е подходящо повторното използване на биометричните данни и тяхното копиране от първото заявление във ВИС, използването на ВИС за извършване на проверки при влизане на външните граници следва да бъде задължително.
-

↓ 81/2009, съображение 8

- (14) Използването на ВИС следва да налага систематично търсене във ВИС посредством номера на визовия стикер в комбинация с проверка на пръстовите отпечатьци. Същевременно, предвид потенциалния ефект на това търсене върху времето за чакане на гранично-пропускателните пунктове, следва да се предвиди възможност — в рамките на един преходен период, под формата на дерогация и в строго определени случаи — да се извършват справки във ВИС без системни проверки на пръстовите отпечатьци. Държавите-членки следва да гарантират, че тази дерогация се използва единствено когато посочените условия са изцяло изпълнени, както и че продължителността и честотата на прилагане на дерогацията са сведени до строго съблюдаван минимум на отделните гранично-пропускателни пунктове.
-

↓ 562/2006, съображение 9
(адаптиран)

- (15) Следва да се предвидят облекчени проверки по външните граници в случай на извънредни или непредвидени обстоятелства с цел да се избегне дълго чакане на граничните контролни пунктове. Систематичното подпечатване на документите на граждани на трети страни остава задължително в случай на облекчени гранични проверки. Подпечатването позволява да се установи със сигурност датата и мястото на преминаване на границата, без да се установява във всички случаи дали всички необходими мерки за контрол на пътните документи са били извършени.
-

↓ 562/2006, съображение 10
(адаптиран)

- (16) За да се ограничи времето за чакане на лица, които се ползват от правото на Съюза на свободно движение, на граничните пунктове следва да се осигурят, където обстоятелствата позволяват, отделни ленти, обозначени с еднообразни знаци във всички държави-членки. Трябва да се осигурят отделни ленти на международните летища. Там, където е целесъобразно и ако конкретните обстоятелства позволяват, държавите-членки следва да разгледат възможността да осигурят отделни ленти на морските и сухопътните гранични пунктове.
-

↓ 562/2006, съображение 11

- (17) Държавите-членки трябва да гарантират, че процедурите за контрол по външните граници не представляват сериозна пречка за търговския, социалния и

културен обмен. За тази цел те трябва да осигурят достатъчен брой персонал и ресурси.

↓ 562/2006, съображение 12

- (18) Държавите-членки трябва да определят национална служба или служби, отговорни за задачите по граничния контрол, в съответствие с вътрешното им право. В случаите, когато повече от една служба е отговорна в една и съща държава-членка, трябва да съществува тясно и постоянно сътрудничество между тях.
-

↓ 562/2006, съображение 13
(адаптиран)

- (19) Оперативното сътрудничество и помощ между държавите-членки във връзка с граничния контрол следва да се управлява и координира от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки ☒ („Фронтекс“) ☒, създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 ☒ на Съвета ☒¹¹.
-

↓ 562/2006, съображение 14
(адаптиран)

- (20) Настоящият регламент не засяга проверките, извършвани съгласно общи полицейски правомощия и проверки по сигурността на лица, които са идентични с тези, извършвани при вътрешни полети, нито възможността държавите-членки да извършват извънредни проверки на багаж в съответствие с Регламент (ЕИО) № 3925/91 на Съвета¹², както и националното законодателство относно притежаването на пътни или лични документи или изискването лицата да уведомяват властите за своето присъствие на територията на съответната държава-членка.
-

↓ 562/2006, съображение 16

- (21) В пространство, където лицата могат да се движат свободно, повторното въвеждане на граничен контрол по вътрешните граници остава изключение. Не трябва да се въвежда граничен контрол или да се налагат формалности единствено поради преминаването на такава граница.

¹¹ Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 година за създаването на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1).

¹² Регламент (ЕИО) № 3925/91 на Съвета от 19 декември 1991 година относно премахването на проверките и формалностите, които важат за багажа, който се превозва в кабината на самолета, и за ръчния багаж на лица, които пътуват по самолетна линия в рамките на Общността, и за багажа на лица, които преминават по море в рамките на Общността (ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 4).

↓ 1051/2013, съображение 1
(адаптиран)

- (22) Създаването на пространство, в което е гарантирано свободното движение на хора през вътрешните граници, е едно от главните постижения на Съюза. В пространство без граничен контрол на вътрешните граници е необходимо да се предвиди общ отговор на ситуации, които засягат сериозно обществения ред или вътрешната сигурност на това пространство, на части от него или на една или повече държави членки, като се даде възможност за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства, но без да се застрашава принципът на свободното движение на хора. Предвид последиците, които тези крайни мерки могат да имат за всички лица, имащи правото да се придвижват в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, следва да бъдат предвидени условията и процедурите за повторно въвеждане подобни мерки, така че да се гарантира, че те са извънредни и че се зачита принципът на пропорционалност. Обхватът и продължителността на всяко временно повторно въвеждане на подобни мерки следва да бъдат ограничени в рамките на строго необходимото в отговор на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност.

↓ 1051/2013, съображение 2
(адаптиран)

- (23) Тъй като свободното движение на хора се засяга от временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, всяко решение за повторно въвеждане на такъв контрол следва да бъде вземано в съответствие с договорените съвместно критерии и следва да бъде надлежно нотифицирано на Комисията, или да е препоръчано от институцията на Съюза. Във всички случаи към повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се пристъпва само по изключение и само като крайна мярка със строго ограничен обхват и продължителност въз основа на конкретни обективни критерии и след преценка за необходимостта от него, която следва да се наблюдава на равнището на Съюза. Когато сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност изисква незабавни действия, държавите членки следва да могат да въведат повторно граничен контрол на вътрешните си граници за срок от не повече от десет дни. Всяко удължаване на този срок трябва да се наблюдава на равнището на Съюза.

↓ 1051/2013, съображение 3

- (24) Необходимостта и пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да бъдат съпоставени със заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност, предизвикала необходимостта от това повторно въвеждане, като това се прави и за алтернативните мерки, които може да се предприемат на национално равнище или на равнището на Съюза, или и двете, а така също и за последиците от този контрол за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

↓ 1051/2013, съображение 4

- (25) Повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници може да се наложи по изключение в случай на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на пространството без граничен контрол на вътрешните граници или на национално равнище, по-специално вследствие на терористични инциденти или заплахи, или поради заплахи от страна на организираната престъпност.

↓ 1051/2013, съображение 5

- (26) Миграцията и пресичането на външните граници от голям брой граждани на трети държави не следва само по себе си да се счита за заплаха за обществения ред или за вътрешната сигурност.

↓ 1051/2013, съображение 6

- (27) В съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз, всяка дерогация от основния принцип на свободно движение на хора трябва да се тълкува стриктно, а понятието за обществен ред предполага наличие на действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото.

↓ 1051/2013, съображение 7

- (28) Въз основа на натрупания досега опит по отношение на функционирането на пространството без граничен контрол на вътрешните граници и за да се съдейства за гарантирането на последователно прилагане на достиженията на правото от Шенген, Комисията може да изготвя насоки относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в случаите, в които тази мярка се изисква временно, както и в случаите, в които е необходимо незабавно действие. Насоките следва да предвиждат ясни показатели за улесняване на преценката на обстоятелствата, които могат да съставляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност.

↓ 1051/2013, съображение 8
(адаптиран)

- (29) В случай че са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничен контрол на външните граници в доклад за оценка, изготвен съгласно Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета¹³ и с оглед на спазването на препоръките, приети съгласно посочения регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия да препоръча на оценяваната държава членка да предприеме специални мерки, например разполагане на европейски екипи за гранична охрана, представяне на стратегически планове или, като крайна мярка

¹³ Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 година за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген (ОВ L 295, 6.11.2013, стр. 27).

и съобразно сериозността на положението — затваряне на определен граничен контролно-пропускателен пункт. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹⁴. В съответствие с член 2, параграф 2, буква б), подточка iii) от посочения регламент следва да се прилага процедурата по разглеждане.

↓ 1051/2013, съображение 9

- (30) Временното повторно въвеждане на граничен контрол на някои вътрешни граници съгласно специална процедура на равнището на Съюза също може да бъде обосновано при извънредни обстоятелства и като крайна мярка, когато цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници е застрашено поради трайни сериозни недостатъци по отношение на граничния контрол на външните граници, установени в рамките на стриктен процес за оценка съгласно членове 14 и 15 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, когато тези обстоятелства биха съставлявали сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в това пространство или в части от него. Тази специална процедура за временно повторно въвеждане на граничен контрол на определени вътрешни граници може да се задейства при същите условия и когато оценяваната държава членка сериозно пренебрегва задълженията си. Предвид политически чувствителния характер на такива мерки, които засягат националните изпълнителни правомощия и правомощията по правоприлагане по отношение на граничния контрол на вътрешните граници, на Съвета следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема препоръки съгласно тази специална процедура на равнището на Съюза, като действа по предложение на Комисията.

↓ 1051/2013, съображение 10
(адаптиран)

- (31) Преди да се приеме препоръка за временно повторно въвеждане на граничен контрол на определени вътрешни граници, следва да се проучи основно и своевременно възможността за прибягване до мерки за справяне с възникналото положение, включително помощ от органи, служби и агенции на Съюза, като „Фронтекс“ или Европейската полицейска служба („Европол“), създадена с Решение 2009/371/ПВР на Съвета¹⁵, както и на мерки за техническо или финансово подпомагане на национално равнище, на равнището на Съюза или и двете. Когато се установи сериозен недостатък, Комисията може да приложи мерки за финансова подкрепа, за да подпомогне съответната държава членка. Освен това всяка препоръка на Комисията и Съвета следва да се основава на потвърдена информация.

¹⁴ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011, стр. 13).

¹⁵ Решение 2009/371/ПВР на Съвета от 6 април 2009 година за създаване на Европейска полицейска служба (Европол) (ОВ L 121, 15.5.2009, стр. 37).

↓ 1051/2013, съображение 11

- (32) Комисията следва да може да приема актове за изпълнение с незабавно приложение, когато в надлежно обосновани случаи, свързани с необходимостта от удължаване на прилагането на граничен контрол на вътрешните граници, наложителни причини за спешност изискват това.
-

↓ 1051/2013, съображение 12
(адаптиран)

- (33) Докладите за оценка и препоръките, посочени в членове 14 и 15 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, следва да послужат за основа за поставянето в действие на специалните мерки в случай на сериозни недостатъци, свързани с граничния контрол на външните граници, и на специалната процедура при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници, предвидени в настоящия регламент. Държавите членки и Комисията следва да извършват съвместно редовни, обективни и безпристрастни оценки с цел да се провери дали настоящият регламент се прилага правилно, а Комисията координира оценките в тясно сътрудничество с държавите членки. Механизмът за оценка следва да обхваща следните елементи: многогодишни и годишни програми за оценяване, предварително обявени и внезапни проверки на място, извършвани от малък екип от представители на Комисията и от определени от държавите членки експерти, доклади за резултатите от оценките, приети от Комисията, и препоръки за корективни действия, приети от Съвета по предложение на Комисията, подходящи последващи действия, наблюдение и докладване.
-

↓ 610/2013, съображение 11
(адаптиран)

- (34) На Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 ДФЕС във връзка с приемането на допълнителни мерки, с които се урежда наблюдението, както и с внасянето на изменения в приложенията към настоящия регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.
-

↓ 562/2006, съображение 20

- (35) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, утвърдени по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз. Той трябва да се прилага в съответствие със задълженията на държавите-членки по отношение на международна закрила и принципа за неотблъскване.

↓ 562/2006, съображение 21
(адаптиран)

- (36) Чрез дерогация от член 355 от ДФЕС единствените територии на Франция и Нидерландия, за които се прилага настоящият регламент, са тези в Европа. Не се накърняват специфичните условия, приложими в Сеута и Мелиля, както е определено в споразумението за присъединяването на Испания към Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 г.¹⁶

↓ 562/2006, съображение 22
(адаптиран)

- (37) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към ДФЕС , Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не се задължава с него, нито попада в обхвата на неговото приложение. Като се има предвид, че настоящият регламент доразвива достиженията на правото от Шенген Дания трябва в съответствие с член 4 от този протокол да реши в срок от шест месеца като Съветът вземе решение във връзка с настоящия регламент дали ще го прилага в националното си законодателство.

↓ 562/2006, съображение 23
(адаптиран)

- (38) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено между Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно присъединяването им към прилагането, изпълнението и развитието на достиженията на правото от Шенген¹⁷, което попада в обхвата на член 1, точка А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета¹⁸.

↓ 562/2006, съображение 25
(адаптиран)

- (39) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за присъединяването на Конфедерация Швейцария към прилагането, изпълнението и развитието на достиженията на правото от Шенген, което попада в обхвата на член 1, точка А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО¹⁹.

¹⁶ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 69.

¹⁷ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

¹⁸ Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 година относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999, стр. 31).

¹⁹ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 година за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и

↓ 1051/2013, съображение 19
(адаптиран)

- (40) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген²⁰, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета²¹.

↓ 562/2006, съображение 27

- (41) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в което Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета²². Обединеното кралство следователно не участва в приемането на настоящия регламент и не се задължава с него, нито попада в обхвата на неговото приложение.

↓ 562/2006, съображение 28

- (42) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в което Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета²³. Ирландия следователно не участва в приемането на настоящия регламент и не се задължава с него, нито попада в обхвата на неговото приложение.

↓ 562/2006, съображение 29
(адаптиран)

- (43) ☒ По отношение на България, Хърватска, Кипър и Румъния параграф първи ☒ от член 1, член 6, параграф 5, буква а), дял III и разпоредбите на дял II и приложенията към него, които се отнасят до ШИС, ☒ и до ВИС ☒,

Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).
ОВ L 160, 18.6.2011, стр. 21.

²⁰ ОВ L 160, 18.6.2011, стр. 21.
²¹ Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 година за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011, стр. 19).

²² Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 година относно молбата на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия за участие в определени разпоредби на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

²³ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 година относно молбата на Ирландия за участие в определени разпоредби на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

представляват разпоредби, които да развият достиженията на правото от Шенген или свързани по друг начин с него разпоредби по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г., на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г. и съответно на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2011 г. ,

↓ 562/2006 (адаптиран)

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и принципи

Настоящият регламент предвижда премахването на граничен контрол на лица, които пресичат вътрешните граници между държавите-членки на Европейския съюз.

Той установява правила за граничния контрол на лица, които пресичат външните граници на държавите-членки на Европейския съюз.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящия регламент:

1. „вътрешни граници“ са:
 - а) общите сухопътни граници, включително реки и езера, на държавите-членки;
 - б) летищата на държавите-членки за вътрешни полети;
-
- - в) морски, речни и езерни пристанища на държавите-членки за редовни вътрешни фериботни превози;

↓ 610/2013, член 1, пар.1, б. а)

↓ 562/2006

-
-
2. „външни граници“ са сухопътните граници на държавите-членки, включително реки и езера, морски граници и техните пристанища, речни пристанища и езерни пристанища, доколкото те не представляват вътрешни граници;
3. „вътрешен полет“ е всеки полет, изключително от или към териториите на държавите-членки без кацане на територията на трета държава;

↓ 610/2013, член 1, пар.1, б. б)

4. „редовен вътрешен фериботен превоз“ е всеки фериботен превоз между едни и същи две или повече пристанища, разположени на територията на държавите членки, без спиране в пристанища извън територията на държавите членки и представлява транспортиране на пътници и превозни средства съгласно публикувано разписание;

↓ 610/2013, член 1, пар.1, б. в)

5. „лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза“

↓ 562/2006 (адаптиран)

→₁ 610/2013, член 1, пар. 1, б. в)

→₂ 610/2013, член 1, пар.1, б. г)

- а) граждани на Съюза по смисъла на →₁ член 20, параграф 1 ← от ☒ ДФЕС ☒ и граждани на трети страни, които са членове на семейството на гражданин на Съюза, който упражнява своето право на свободно движение, за които важи Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁴;
- б) граждани на трети страни и членове на техните семейства, които съгласно споразумения между →₁ Съюза ← и нейните държави-членки, от една страна, и тези трети страни, от друга страна, се ползват с право на свободно движение, които са равни с тези на граждани на Съюза;
6. „гражданин на трета страна“ е всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на →₂ член 20, параграф 1 ← от ☒ ДФЕС ☒ и което не попада в обхвата на приложение на точка 5 от настоящия член;
7. „лица, за които има сигнал, че не им се разрешава влизане“, е всеки гражданин на трета страна, който е регистриран в Шенгенската информационна система (ШИС) в съответствие със и за целите, постановени в членове 24 и 26 от Регламент (ЕС) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета²⁵;
8. „гранично-пропускателен пункт“ е всеки пропускателен пункт, който е разрешен от компетентните органи за преминаване на външните граници;

↓ 610/2013, член 1, пар.1, б. д)

9. „съвместен гранично-пропускателен пункт“ е всеки гранично-пропускателен пункт, намиращ се на територията на държава членка или на територията на

²⁴ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

²⁵ Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II) (ОВ L 381, 28.12.2006 г., стр. 4).

трета страна, на който граничната охрана на държавата членка и граничната охрана на третата страна извършват, една след друга, проверки при излизане и влизане в съответствие със своето национално право и съгласно двустранно споразумение;

↓ 562/2006 (адаптиран)

10. „граничен контрол“ е дейност, извършвана на границата, в съответствие със и за целите на настоящия регламент в отговор изключително на намерение за преминаване на границата или акта на преминаване на тази граница независимо от какви съображения, и се състои в гранични проверки и наблюдение на границата;
11. „гранични проверки“ са проверките, извършвани на гранично-пропускателните пунктове, за да гарантират, че лицата включително превозните им средства и предметите в тяхно владение могат да получат разрешение за влизане на територията на държавите-членки или за излизане;
12. „наблюдение на границата“ е наблюдението на граници между гранично-пропускателни пунктове и наблюдението на гранично-пропускателни пунктове извън определеното работно време с цел недопускане заобикалянето на гранични проверки;
13. „проверка на втора линия“ е последваща проверка, която може да се извърши на специално място, далече от мястото, където се проверяват всички лица (първа линия);
14. „гранична охрана“ е всеки публичен служител, назначен в съответствие с националното право на гранично-пропускателен пункт или по границата или в близост до тази граница, който изпълнява в съответствие с настоящия регламент и националното законодателство задачи, свързани с граничния контрол;
15. „превозвач“ е всяко физическо или юридическо лице, което професионално се занимава с транспортиране на лица;

↓ 610/2013, член 1, пар.1, б. е)
(адаптиран)

16. „разрешение за пребиваване“ е:
 - а) всички разрешения за пребиваване, издадени от държавите членки в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета²⁶, и картите за пребиваване, издадени в съответствие с Директива 2004/38/ЕО;
 - б) всички други документи, издадени от една държава членка на граждани на трети страни, с които се разрешава престой на нейна територия и които са съобщени и впоследствие са публикувани в съответствие с член 39, с изключение на:

²⁶ Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 година за установяване на единен формат на разрешения за пребиваване за граждани на трети страни (ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1).

- i) временните разрешения, издадени в очакване на разглеждането на първа молба за разрешение за пребиваване съгласно буква а) или разглеждането на молба за убежище; и
- ii) визите, издадени от държавите членки в единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета²⁷;

↓ 562/2006 (адаптиран)

- 17. „кораб за пътешествия“ е кораб, който следва определен маршрут в съответствие с предварително определена програма, който включва програма с туристически дейности в различни пристанища и който обикновено не приема пътници и не позволява пътници да слизат от кораба по време на пътуването;
- 18. „корабоплаване с развлекателна цел“ е използването на корабчета за развлечение за спортни или туристически цели;
- 19. „крайбрежен риболов“ е риболов, извършван с помощта на съдове, които всеки ден или в рамките на 36 часа се завръщат в пристанище, разположено на територията на държава-членка, без да спират на пристанище, което е разположено в трета страна;

↓ 610/2013, член 1, пар.1, б. ж)

- 20. „офшорен работник“ е всяко лице, което работи на офшорна инсталация, намираща се в териториалните води на държавите членки или в зона, в която държавите членки се ползват с изключителни права на експлоатация на морските ресурси по смисъла на международното морско право, и което се връща редовно по море или въздух на територията на държавите членки;

↓ 562/2006

- 21. „заплаха за общественото здраве“ е всяка болест с епидемичен потенциал съгласно определението на международните здравни регламенти на Световната здравна организация и други инфекциозни болести или заразни паразитни болести, ако са предмет на защитни разпоредби, които важат за граждани на държавите-членки.

Член 3

Обхват

Настоящият регламент се прилага за всяко лице, което пресича вътрешна или външна граница на държавите-членки, без да се засягат:

↓ 610/2013, член 1, пар. 2

- a) правата на лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза;

²⁷ Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета от 29 май 1995 година за определяне на единен формат за визи (ОВ L 164, 14.7.1995 г., стр. 1).

↓ 562/2006 (адаптиран)

- б) правата на бежанци и лица, които търсят международна закрила, по-специално по отношение на забраната за връщане.
-

↓ 610/2013, член 1, пар. 3
(адаптиран)

Член 4

Основни права

При прилагането на настоящия регламент държавите членки изцяло спазват приложимото право на Съюза, включително Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата на основните права“), съответното международно право, включително Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Женева на 28 юли 1951 г. (наричана по-долу „Женевската конвенция“), задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, по-специално принципа на „забрана за връщане“ (*non-refoulement*), както и основните права. В съответствие с общите принципи на правото на Съюза решенията съгласно настоящия регламент се вземат на индивидуална основа.

↓ 562/2006 (адаптиран)

ДЯЛ II

ВЪНШНИ ГРАНИЦИ

ГЛАВА I

ПРЕМИНАВАНЕ НА ВЪНШНИ ГРАНИЦИ И УСЛОВИЯ ЗА ВЛИЗАНЕ

Член 5

Преминаване на външни граници

1. Външните граници могат да се преминават единствено на гранично-пропускателни пунктове, и то в рамките на определеното работно време. Работното време ясно се обозначава на гранично-пропускателните пунктове, които не са отворени 24 часа в денонощието.

Държавите-членки изпращат списъци с гранично-пропускателните си пунктове на Комисията в съответствие с член 39.

↓ 610/2013, член 1, пар. 4
(адаптиран)

2. Чрез дерогация от параграф 1 могат да бъдат допуснати изключения от задължението за преминаване на външни граници единствено на гранично-пропускателни пунктове и в рамките на определеното работно време:

- а) за лица или групи лица, когато съществува специално изискване за извънредно преминаване на външните граници извън гранично-пропускателните пунктове или извън определеното работно време, при условие че притежават разрешенията, изисквани съгласно националното право и че не съществува конфликт с интересите на обществения ред и вътрешната сигурност на държавите членки. Държавите членки могат да включват конкретни договорености в двустранни споразумения. Общите изключения, предвидени в националното право и в двустранните споразумения, се съобщават на Комисията съгласно член 39;
- б) за лица или групи лица в случай на непредвидена извънредна ситуация;
- в) в съответствие със специфичните правила, установени в членове 19 и 20 във връзка с приложения VI и VII.

↓ 562/2006 (адаптиран)

3. Без да се засягат изключенията, предвидени в параграф 2 или задълженията на държавите-членки за международна закрила, те въвеждат санкции в съответствие с вътрешното си право за незаконно преминаване на външните граници извън контролно-пропускателните пунктове и извън определеното работно време. Тези санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи.

Член 6

Условия за влизане на граждани на трети страни

↓ 610/2013, член 1, пар. 5, б. а)

1. При планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, при което се отчита 180-дневният период, предшестващ всеки ден от престоя, за влизането на гражданите на трети страни се прилагат следните условия:

- а) да притежават валиден пътен документ, който дава право на притежателя да преминава границата и който отговаря на следните критерии:
 - i) срокът му на валидност изтича най-малко три месеца след планираната дата на отпътуване от територията на държавите членки. При надлежно обосновани извънредни случаи това задължение може да отпадне;
 - ii) издаден е в рамките на предходните 10 години.

↓ 265/2010, член 2, пар. 1
(адаптиран)

- б) да притежават валидна виза, ако такава се изисква съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета²⁸, с изключение на случаите, когато те притежават валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване;
-

↓ 562/2006

- в) да обосноват целта и условията на планирания престой и това, че разполагат с достатъчно средства за издръжка, както за срока на планирания престой, така и за завръщането си в страната на произход или за транзита към трета страна, в която е гарантирано тяхното приемане или че са в състояние законно да придобият тези средства;
- г) да не са регистрирани в ШИС като лица, за които е подаден сигнал за отказ за влизане;
- д) не се смятат за лица, които могат да бъдат заплаха за обществения ред, националната сигурност, здравеопазването или международните отношения на някоя от държавите-членки, по-специално да не са регистрирани в националните бази данни на държавите-членки като лица, на които не се разрешава влизане на същите основания.
-

↓ 610/2013, член 1, пар. 5, б. б)
(адаптиран)

2. За целите на прилагането на параграф 1 датата на влизане се определя като първия ден от престоя на територията на държавите членки, а датата на излизане — като последния ден от престоя на територията на държавите членки. При изчисляването на продължителността на престоя на територията на държавите-членки не се вземат предвид периодите на престой, разрешени съгласно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване.

↓ 562/2006 (адаптиран)

3. Приложение I съдържа неизчерпателен списък на подкрепящите документи, които граничната охрана може да поиска от гражданин на трета страна, с цел да удостовери, че отговаря на условията по параграф 1, буква в).

4. Средствата за издръжка се преценяват с оглед продължителността и целта на престоя и въз основа на средните цени в съответните държави-членки за храна и настаняване от среден клас, умножени по броя на дните на престоя.

Държавите-членки изпращат на Комисията справки за референтни стойности в съответствие с член 39.

²⁸ Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 година за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване (ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1).

Оценката за достатъчни средства за издръжка може да се основава на пари в брой, пътни чекове и кредитни карти, които притежават гражданите на трети страни. Декларации за спонсорство, когато такива декларации се изискват от съответното национално законодателство, и писма за гаранция от домакина, както са определени в съответното вътрешно право, когато гражданинът на трета стана гостува на дадено лице, могат също да представляват доказателства за достатъчни средства за издръжка.

5. Чрез дерогация от параграф 1:

↓ 610/2013, член 1, пар. 5, б. в)

- а) на граждани на трети страни, които не отговарят на всички условия, посочени в параграф 1, но притежават разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, се разрешава влизане на териториите на другите държави членки с цел транзитно преминаване, така че да могат да достигнат територията на държавата членка, която е издала разрешението за пребиваване или визата за дългосрочно пребиваване, освен ако имената им не са включени в националния списък на сигнали на държавата членка, чиято външна граница лицата се стремят да преминават, и ако сигналът е придружен от указание за отказ за влизане или транзитно преминаване;
- б) на граждани на трети страни, които отговарят на условията, посочени в параграф 1, с изключение на предвиденото в буква б), и които се явят на границата, може да бъде разрешено влизане на териториите на държавите членки, ако на границата им бъде издадена виза в съответствие с членове 35 и 36 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета²⁹.

Държавите членки съставят статистика за издадените на границата визи в съответствие с член 46 от Регламент (ЕО) № 810/2009 и приложение XII към него.

↓ 562/2006 (адаптиран)

В случай че не е възможно да се прикрепят виза към даден документ, визата по изключение се поставя на отделна страница, вмъкната в документа. В такъв случай се използва единният формат на формуляри за поставяне на виза, установен с Регламент (ЕО) № 333/2002 на Съвета³⁰;

- в) държава-членка може да разреши влизане на граждани на трети страни, които не отговарят на едно или повече условия по параграф 1, по хуманитарни причини или такива, свързани с национален интерес или поради международни задължения. Когато името на гражданина на трета страна попада в обхвата на параграф 1, буква г), държавата-членка, която разрешава влизането му на своя територия, уведомява за това останалите държави-членки.

²⁹ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

³⁰ Регламент (ЕО) № 333/2002 на Съвета от 18 февруари 2002 година за единния формат на формуляра за поставяне на визи, които се издават от държавите-членки на лицата, които притежават пътен документ, който не е признат от държавата-членка, която е изготвила формуляра (ОВ L 53, 23.2.2002 г., стр. 4).

ГЛАВА II

КОНТРОЛ НА ВЪНШНИ ГРАНИЦИ И ОТКАЗ ЗА ВЛИЗАНЕ

Член 7

Извършване на гранични проверки

↓ 610/2013, член 1, пар. 6

1. При изпълнението на своите задължения граничната охрана изцяло зачита човешкото достойнство, по-специално в случаите, свързани с уязвими лица.

↓ 562/2006

Всички мерки, които предприема при изпълнение на задълженията си, съответстват на преследваните цели.

2. При извършване на гранични проверки граничната охрана не дискриминира лицата на основание пол, раса или етнически произход, религия или вероизповедание, увреждания, възраст или сексуална ориентация.

Член 8

Гранични проверки на лица

1. При преминаване на външни граници се извършват проверки от граничната охрана. Проверките се извършват в съответствие с настоящата глава.

Проверките могат също така да включват проверки на превозните средства и предметите във владение на лицата, които пресичат границата. По отношение на провеждани претърсвания се прилага законодателството на съответната държава-членка.

2. Всички лица подлежат най-малкото на проверка за установяване на самоличността въз основа на представяне или показване на пътните им документи. Тази минимална проверка се състои от бърза и целенасочена проверка, когато е необходимо чрез използване на технически устройства и справка в съответните бази данни за откраднати, незаконно присвоени, загубени или невалидни документи, на валидността на документа, с който се разрешава на законния му притежател да премине границата, и на наличието на знаци за фалшифициране или подправяне.

↓ 610/2013, член 1, пар. 7, б. а)

По правило лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, подлежат на минималната проверка, посочена в първа алинея

Въпреки това при извършване на минимални проверки на лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, граничната охрана може да направи справка с национални или европейски бази данни с цел да се увери, че тези лица не представляват действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха за вътрешната сигурност, обществения ред, международните отношения на държавите-членки или заплаха за общественото здраве.

Последиците от такива справки не застрашават правото на влизане на лица, които съгласно правото на Съюза се ползват с право на свободно движение на територията на съответната държава членка, както е предвидено в Директива 2004/38/ЕО.

↓ 562/2006 (адаптиран)

3. При влизане и излизане гражданите на трети страни подлежат на цялостни проверки , както следва:

- а) обстоятелствата при влизане включват проверка на условията за влизане, постановени в член 6, параграф 1 и при необходимост на документите, които удостоверяват пребиваване и преследване на професионална дейност. Това включва подробна проверка, обхващаща следните аспекти:
- i) проверка дали гражданинът на трета страна притежава документ, който е валиден за преминаване на границата и който не е с изтекъл срок на валидност, и дали документът е придружен, където е необходимо, от съответната виза или разрешение за пребиваване;
 - ii) задълбочена проверка на пътните документи за знаци за фалшификация или преправяне;
 - iii) проверка на печатите за влизане и излизане върху пътните документи на съответния гражданин на трета страна с цел проверка чрез сравняване на датите на влизане и излизане дали лицето не е надвишило максималния срок на разрешен престой на територията на държавите-членки;
 - iv) проверка по отношение мястото на заминаване и пристигане на съответния гражданин на трета страна и целта на планирания престой, като се проверяват при необходимост съответните подкрепящи документи;
 - v) проверка дали съответният гражданин на трета страна разполага с достатъчно средства за издръжка за срока и целта на планирания престой, за завръщането си в държавата на произход или за транзита към трета държава, в която е гарантирано неговото приемане, или че е в състояние законно да придобие тези средства;
 - vi) проверка дали съответният гражданин на трета страна, неговите превозни средства и предметите, които превозва, няма да застрашат обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве или международните отношения на някоя от държавите-членки. Тази проверка включва пряка справка с данните и списъците със сигнали за лица и при необходимост предмети, включени в ШИС и национални масиви с данни, и действието, което следва да се извърши, ако има такова, в резултат на сигнала;
-

↓ 81/2009, член 1, пар. 1
(адаптиран)

- б) ако гражданинът на трета страна притежава виза съгласно член 6, параграф 1, буква б), обстоятелствата при влизане включват също проверка на самоличността на притежателя на визата и на автентичността на визата, чрез справка във Визовата информационна система (ВИС) съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 767/2008;

в) чрез дерогация ☒ от букви а) и б) във ВИС може да се направи справка, като се използва номерът на визовия стикер при всички случаи и, на произволен принцип, номерът на визовия стикер в комбинация с проверка на пръстовите отпечатащи ☒, когато:

- i) възникне трафик с такъв интензитет, че времето за чакане на гранично-пропускателния пункт става прекомерно дълго;
- ii) вече са били използвани всички ресурси по отношение на персонал, съоръжения и организация; и
- iii) въз основа на преценка, че не съществува риск по отношение на вътрешната сигурност и незаконната имиграция.

Същевременно при всички случаи на възникнало съмнение по отношение на самоличността на притежателя на виза и/или на автентичността на визата, справка във ВИС се извършва чрез системно използване на номера на визовия стикер в комбинация с проверка на пръстовите отпечатащи.

Настоящата дерогация може да се прилага единствено на конкретния гранично-пропускателен пункт за времето, през което са изпълнени условията, ☒ посочени в точки i), ii) и iii) ☒;

г) решението за извършване на справка във ВИС съгласно буква в) се взема от ръководния служител на граничната охрана на гранично-пропускателния пункт, или на по-високо ниво.

Съответната държава-членка незабавно информира останалите държави-членки и Комисията за това решение;

д) всяка държава-членка изпраща веднъж годишно на Европейския парламент и на Комисията доклад относно прилагането на буква в), в който се посочват броят граждани на трети страни, за които е направена справка във ВИС чрез използване единствено на номера на визовия стикер, и продължителността на времето за чакане, посочено в буква в), подточка i);

е) букви в) и г) се прилагат за максимален срок от три години, считано от 3 години след пускането в експлоатация на ВИС. Преди края на втората година от прилагането на букви в) и г) Комисията изпраща на Европейския парламент и на Съвета оценка на тяхното прилагане. Въз основа на тази оценка Европейският парламент или Съветът могат да приканят Комисията да предложи подходящи изменения на настоящия регламент;

↓ 562/2006 (адаптиран)
→₁ 81/2009, член 1, пар. 2

ж) обстоятната проверка на излизане се състои във:

- i) проверка дали гражданинът на трета страна притежава валиден документ за преминаване на границата;
- ii) проверка на пътните документи за знаци за фалшификация или преправяне;
- iii) при възможност проверка дали гражданинът на трета страна не се счита за заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност или международните отношения на някоя от държавите-членки;

- з) допълнително към проверките, посочени в буква ж), цялостните проверки на излизане могат също така да включват:
- i) проверка дали лицето притежава валидна виза, ако се изисква съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 с изключение на случаите, когато притежава валидно разрешение за пребиваване; →₁ тази проверка може да включва справка във ВИС в съответствие с член 18 от Регламент (ЕО) № 767/2008; ←
 - ii) проверка дали лицето не е надвишило срока на разрешен престой на територията на държавите-членки;
 - iii) справка за сигнали за лица и предмети, включени в ШИС и доклади в национални масиви с данни;
-

↓ 81/2009, член 1, пар. 3
(адаптиран)

- и) с цел идентифициране на лицата, които може да не отговарят или вече да не отговарят на условията за влизане, престой или пребиваване на територията на държавите-членки, може да се направи справка във ВИС в съответствие с член 20 от Регламент (ЕО) № 767/2008.
-

↓ 562/2006
→₁ 610/2013, член 1, пар. 7, б. б)

4. При наличието на помещения и при молба на гражданин на трета страна тези проверки се извършват в отделно помещение.

5. →₁ Без да се засяга втора алинея, граждани на трети страни, които подлежат на цялостни проверки на втора линия, получават информация в писмен вид на език, който разбират или за който може основателно да се предположи, че разбират, или по друг ефективен начин, като се посочва целта и процедурата при такава проверка. ←

Тази информация е на разположение на всички официални езици на Съюза, както и на езика/ите на страната или страните, граничещи със съответната държава-членка, и указва, че гражданинът на трета страна може да поиска името или служебния личен номер на граничната охрана, която извършва цялостната проверка на втора линия, името на гранично-пропускателния пункт и датата, на която е преминала границата.

↓ 610/2013, член 1, пар. 7, б. в)

6. Проверки на лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, се извършват в съответствие с Директива 2004/38/ЕО.

↓ 562/2006

7. Приложение II съдържа подробни правила относно информацията, която се въвежда.

↓ 610/2013, член 1, пар. 7, б. г)
(адаптиран)

8. Когато се прилага член 5, параграф 2, буква а) или б), държавите членки могат също така да предвидят дерогации от правилата, установени в настоящия член.

↓ 562/2006 (адаптиран)

Член 9

Облекчени гранични проверки

1. Граничните проверки по външните граници могат да се облекчат в резултат на извънредни и непредвидени обстоятелства. Такива извънредни и непредвидени обстоятелства са тези, при които непредвидени събития водят до движение с такъв интензитет, че времето за чакане на гранично-пропускателния пункт става прекалено дълго и всички ресурси по отношение на персонал, устройства и организация са изчерпани.

2. В случаите, когато граничните проверки са облекчени съгласно параграф 1, граничните проверки на влизащи по правило е с приоритет пред граничните проверки на излизащи.

Решението за смекчаване на проверките се взема от граничната охрана, която командва гранично-пропускателния пункт.

Смекчаването на проверки е временно, съобразено е с обстоятелствата, които го налагат и се въвежда постепенно.

3. Дори при въведен смекчен режим на проверки граничната охрана подпечатва пътните документи на граждани на трети страни при влизане и на излизане в съответствие с член 11.

4. Всяка държава-членка изпраща веднъж годишно доклад за прилагането на настоящия член до Европейския парламент и до Комисията.

Член 10

Отделни ленти и информация за знаци

1. Държавите-членки осигуряват отделни ленти, по-специално на въздушните гранично-пропускателни пунктове с цел извършване на проверки на лица в съответствие с член 8. Тези ленти се различават чрез знаците, които носят обозначенията, които се съдържат в приложение III.

Държавите-членки могат да осигурят отделни ленти на морските и сухопътните гранично-пропускателни пунктове и на границите между държавите-членки, които не прилагат член 22 на общите си граници. Знаците, които носят обозначенията, съдържащи се в приложение III, се използват, ако държавата-членка осигурява отделни ленти на тези граници.

Държавите-членки осигуряват, че тези ленти са ясно обозначени със знаци включително където правилата, свързани с използването на различни ленти, са отменени съгласно предвиденото в параграф 4 с цел да осигурят оптимален поток на лица, преминаващи границата.

↓ 610/2013, член 1, пар. 8, б. а)

2. Лицата, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, имат право да използват лентите, обозначени със знака в част А („ЕС, ЕИП, Ш“) от приложение III. Те могат също така да използват лентите, обозначени със знака в част Б1 („Не се изисква виза“) и част Б2 („Всички паспорти“) от приложение III.

Гражданите на трети страни, които не са задължени да притежават виза при преминаването на външните граници на държавите членки съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001, и гражданите на трети страни, които притежават валидно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, могат да използват лентите, обозначени със знака в част Б1 („Не се изисква виза“) от приложение III към настоящия регламент. Те могат също така да използват лентите, обозначени със знака в част Б2 („Всички паспорти“) от приложение III към настоящия регламент.

Всички останали лица използват лентите, обозначени със знака в част Б2 („Всички паспорти“) от приложение III.

Обозначенията на знаците, посочени в първа, втора и трета алинеи, могат да се изписват на езика или езиците, които съответната държава членка прецени за подходящи.

Осигуряването на отделни ленти, обозначени със знака в част Б1 („Не се изисква виза“) от приложение III, не е задължително. Държавите членки вземат решение дали да осигурят такива ленти и на кои гранично-пропускателни пунктове да направят това в зависимост от практическите нужди.

↓ 562/2006

3. На морски и сухопътни гранично-пропускателни пунктове държавите-членки могат да разделят потока превозни средства на различни ленти за леки и тежкотоварни превозни средства и автобуси, като използват знаците, показани в част В от приложение III.

Държавите-членки могат да използват различни обозначения на тези знаци според случая предвид местните обстоятелства.

4. В случай на временен дисбаланс в потока на превозни средства на даден гранично-пропускателен пункт правилата, свързани с използването на различни ленти, могат да бъдат отменени от компетентните органи за времето, необходимо за нормализиране на трафика.

↓ 610/2013, член 1, пар. 9, б. а)

Подпечатване на пътните документи

↓ 562/2006

1. Пътните документи на граждани на трети страни редовно се подпечатват при влизане и излизане. По-специално, печат при влизане и излизане се поставя на:

- а) документите, които носят валидна виза и които позволяват на гражданите на трети страни да преминат границата;
- б) документите, които позволяват на гражданите на трети страни, на които е издадена виза на границата на държава-членка, да преминат границата;
- в) документите, които позволяват на гражданите на трети страни, които не подлежат на изискването за притежание на виза, да преминат границата.

↓ 610/2013, член 1, пар. 9, б. б)

2. Пътните документи на граждани на трети страни, които са членове на семейството на граждани на Съюза, за които се прилага Директива 2004/38/ЕО, но които не представят картата за пребиваване, предвидена в посочената директива, се подпечатват при влизане и излизане.

Пътните документи на граждани на трети страни, които са членове на семейството на граждани на трети страни, които се ползват от правото на свободно движение съгласно правото на Съюза, но които не представят картата за пребиваване, предвидена в Директива 2004/38/ЕО, се подпечатват при влизане и излизане.

↓ 562/2006

3. Не се поставя печат при влизане и излизане на:

- а) пътните документи на държавни глави и сановници, чието пристигане официално е оповестено предварително чрез дипломатически канали;
- б) на разрешителни на пилоти или удостоверения на членовете на екипажа на самолети;
- в) на пътните документи на моряци, които присъстват на територията на дадена държава-членка единствено когато корабът им влиза в пристанище, и то в зоната на това пристанище;
- г) пътните документи на екипажа и пътниците на кораби за пътешествия, които не подлежат на гранични проверки в съответствие с точка 3.2.3 от приложение VI;
- д) документите, които позволяват на граждани на Андора, Монако и Сан Марино да преминават границата;

- е) пътните документи на екипажите на пътническите и товарните международни влакове;
- ж) пътните документи на гражданите на трети страни, които представят карта за пребиваване, предвидена в Директива 2004/38/ЕО.

По изключение, по молба на гражданин на трета страна той може да бъде освободен от поставяне на печат за влизане или излизане, в случай че поставянето на такъв печат може да причини сериозни затруднения за това лице. В такъв случай влизането или излизането се записват на отделен лист, на който се посочва името на лицето и номерът на паспорта. Този лист се дава на гражданина на трета страна. Компетентните органи на държавите членки могат да водят статистика за такива изключителни случаи и могат да предоставят тези статистически данни на Комисията.

- 4. Практическите разпоредби за подпечатване се съдържат в приложение IV.
- 5. По възможност гражданите на трети страни се уведомяват за задължението на граничната охрана да подпечата пътните им документи при влизане и излизане, дори когато проверките са облекчени в съответствие с член 9.

Член 12

Презумпции по отношение изпълнението на условията за продължителност на престоя

- 1. В случай че пътните документи на гражданин на трета страна не носят печат за влизане, компетентният национален орган може да предположи, че притежателят не отговаря или вече не отговаря на условията за продължителност на престоя, приложими в рамките на съответната държава-членка.
- 2. Презумпцията, посочена в параграф 1, може да бъде отхвърлена, ако гражданинът на трета страна представи по всякакъв начин достоверни доказателства като билети за транспорт или доказателство за присъствието си извън територията на държавите-членки, че е спазил условията, свързани с продължителността на краткосрочен престой.

В такъв случай:

- а) ако гражданинът на трета страна се намира на територията на държава-членка, която изцяло прилага достиженията на правото от Шенген, компетентният орган обозначава в съответствие с националното законодателство и практика в пътния му документ датата и мястото, където е преминал външната граница на някоя от държавите-членки, които изцяло прилагат достиженията на правото от Шенген;
- б) ако гражданинът на трета страна се намира на територията на държава-членка, по отношение на която решението, предвидено в член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г., ☒ член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г. и член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2011 г. ☒ не е взето, компетентният орган обозначава в съответствие с националното

законодателство и практика в пътния му документ датата и мястото, където е преминал външната граница на такава държава-членка.

В допълнение към обозначенията, посочени в букви а) и б), на гражданина на трета страна може да се даде формуляр, както е показано в приложение VIII.

Държавите-членки се уведомяват взаимно и известяват Комисията и генералния секретариат на Съвета за националните си практики по отношение на обозначенията, посочени в настоящия член.

↓ 610/2013, член 1, пар. 10, б. а)

3. В случай че презумпцията по параграф 1 не бъде оборена, гражданинът на трета страна може да бъде върнат в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³¹ и с националното право, съобразено с тази директива.

↓ 610/2013, член 1, пар. 10, б. б)

4. Когато няма печат за излизане, съответните разпоредби на параграфи 1 и 2 се прилагат *mutatis mutandis*.

↓ 562/2006 (адаптиран)

Член 13

Наблюдение на границата

↓ 610/2013, член 1, пар. 11, б. а)

1. Основната цел на наблюдението на границите е да се предотврати неразрешеното преминаване на границата, да се противодейства на трансграничната престъпност и да се предприемат мерки срещу лица, които са преминали границата незаконно. Лице, което незаконно е преминало граница и което няма право на престой на територията на съответната държава членка, се задържа и за него се прилагат процедурите, съобразени с Директива 2008/115/ЕО.

↓ 562/2006

2. Граничната охрана използва стационарни или мобилни екипи за извършване на наблюдение на границата.

Това наблюдение се извършва по такъв начин, че да предотврати и да разубеди лицата от заобикаляне на проверките на гранично-пропускателните пунктове.

3. Наблюдението между гранично-пропускателните пунктове се извършва от гранична охрана, чиито брой и методи се определят в зависимост от съществуващите или предвидени рискове и заплахи. Наблюдението включва чести и внезапни промени на

³¹ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

интервала на наблюдения, така че винаги да съществува риск за разкриване на неразрешените преминавания на границата.

4. Наблюдението се извършва от стационарни или мобилни екипи, които изпълняват задълженията си, като патрулират или като се разположат на места, известни или преценени за чувствителни, като целта на такова наблюдение е залавянето на лица, пресичащи границата незаконно. Наблюдението може също така да се извършва чрез технически средства включително електронни средства.

↓ 610/2013, член 1, пар. 11, б. б)

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 37 относно допълнителните мерки, уреждащи наблюдението.

↓ 562/2006

Член 14

Отказ за влизане

1. На гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, постановени в член 6, параграф 1, и не спада към категориите лица, посочени в член 6, параграф 5, се отказва влизане на териториите на държавите-членки. Това не накърнява прилагането на специални разпоредби относно правото на убежище и международна закрила или относно издаването на визи за дългосрочно пребиваване.

2. Отказ за влизане може да бъде издаден единствено въз основа на аргументирано решение, което посочва точните причини за отказа. Решението се взема от орган, упълномощен от националното законодателство. То незабавно влиза в сила.

Аргументираното решение, което посочва точните причини за отказа, се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане. Попълненият стандартен формуляр се предава на съответния гражданин на трета страна, който потвърждава получаването на решението за отказ за влизане чрез този формуляр.

3. Лицата, на които е издаден отказ за влизане, могат да обжалват. Обжалването се извършва в съответствие с националното право. На гражданите на трети страни се предоставя също така писмена информация за лицата за контакт, които могат да предоставят информация за представители, компетентни да действат от името на граждани на трети страни в съответствие с националното право.

Подаването на апелативна жалба няма суспензивен ефект по отношение на решението за отказ за влизане.

Без да се засяга всякаква компенсация, предоставена в съответствие с национално право, засегнатият гражданин на трета страна в случаите, когато в резултат на обжалването бъде заключено, че решението за отказ за влизане е неправилно обосновано, има право на заличаване на зачеркнатия печат за влизане, както и на други зачерквания или добавяния, които са направени от държавата-членка, която е забранила влизането.

4. Граничната охрана гарантира, че гражданин на трета страна, на когото е забранено влизане, няма да влезе на територията на съответната държава-членка.

↓ 610/2013, член 1, пар. 12

5. Държавите членки събират статистически данни за броя на лицата, на които е отказано влизане, основанията за такъв отказ, гражданството на лицата, на които е отказано влизане, и вида граница (сухопътна, въздушна или морска), на която им е отказано влизане, и ежегодно предават тези данни на Комисията (Евростат) в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета³².

↓ 562/2006 (адаптиран)

6. Подробни правила относно отказа за влизане се съдържат в част А от приложение V.

ГЛАВА III

ПЕРСОНАЛ И РЕСУРСИ НА ГРАНИЧНО-ПРОПУСКАТЕЛНИТЕ ПУНКТОВЕ

☒ МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ ☒

Член 15

Персонал и ресурси за граничен контрол

Държавите-членки осигуряват необходимия персонал и ресурси в достатъчни количества за извършване на граничен контрол на външните граници в съответствие с членове 7—14 по такъв начин, че да осигурят ефективно, високо и еднообразно ниво на контрол на външните си граници.

Член 16

Изпълнение на граничния контрол

1. Граничният контрол, предвиден в членове 7—14, се извършва от граничната охрана в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент и националното право.

При извършване на посочения граничен контрол не се засягат правомощията да се завежда наказателно дело, предоставени на граничната охрана от национално право и попадащи извън обхвата на настоящия регламент.

↓ 610/2013, член 1, пар. 13
(адаптиран)

Държавите членки гарантират, че граничната охрана се състои от специално и добре обучени професионалисти, при отчитане на общите учебни програми за граничната охрана, установени и разработени от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки („Агенцията“), създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004. Учебните програми включват

³² Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23).

специализирано обучение за определяне на ситуации, включващи уязвими лица, например непридружени ненавършили пълнолетие лица и жертви на трафик, и за справянето с такива ситуации. Държавите членки, с подкрепата на Агенцията, насърчават служителите от граничната охрана да изучават езиците, необходими за изпълнение на задачите им.

↓ 562/2006 (адаптиран)

2. Държавите-членки изпращат на Комисията списък с националните си служби, отговорни за граничен контрол съгласно националното им законодателство в съответствие с член 39.

3. За ефективното контролиране на границите държавите-членки осигуряват тясно и постоянно сътрудничество между националните си служби, отговорни за граничния контрол.

Член 17

Сътрудничество между държавите-членки

1. Държавите-членки взаимно се подпомагат и поддържат тясно и постоянно сътрудничество с оглед ефективното изпълнение на граничния контрол, в съответствие с членове 7—16. Те разменят релевантна информация.

2. Оперативното сътрудничество между държавите-членки в областта на управление на външните граници се координира от Агенцията.

3. Без да се засягат компетенциите на Агенцията, държавите-членки могат да продължат оперативното сътрудничество с други държави-членки и/или трети страни на външните граници включително размяната на офицери за свързка, когато такава сътрудничество има допълващ характер по отношение дейността на Агенцията.

Държавите-членки се въздържат от всякаква дейност, която би могла да застраши функционирането на Агенцията или постигането на нейните цели.

Държавите-членки докладват на Агенцията за оперативно сътрудничество, посочено в първата алинея.

4. Държавите-членки осигуряват обучение за правилата за граничен контрол и основните права. В това отношение се държи сметка за общите стандарти на обучение, създадени и доразвити от Агенцията.

Член 18

Съвместен контрол

1. Държави-членки, които не прилагат член 22 на общите си сухопътни граници, до момента на прилагане на посочения член съвместно контролират тези общи граници, в които случаи дадено лице може да бъде спряно само веднъж с цел извършване на проверки при влизане и излизане, без да се накрънява индивидуалната отговорност на държавите-членки, произтичаща от членове 7—14.

За тази цел държавите-членки могат да сключват двустранни споразумения помежду си.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за всякакви споразумения, сключени в съответствие с параграф 1.

ГЛАВА IV

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ГРАНИЧНИ ПРОВЕРКИ

Член 19

Специфични правила за различните видове граници и различните превозни средства за преминаване на външни граници

Специфичните правила, съдържащи се в приложение VI, се прилагат по отношение на проверките, извършвани на различните видове граници и различните превозни средства, използвани за преминаване през гранично-пропускателни пунктове.

↓ 610/2013, член 1, пар. 14

Тези специфични правила могат да съдържат дерогации от членове 5 и 6 и членове 814.

↓ 562/2006 (адаптиран)

Член 20

Специфични правила за проверки на определени категории лица

1. Специфичните правила, съдържащи се в приложение VII, се прилагат по отношение на проверки на следните категории лица:

- а) държавни глави и членовете на техните делегации;
 - б) пилоти на самолети и други членове на екипажа;
 - в) моряци;
 - г) притежатели на дипломатически, официални или служебни паспорти и членове на международни организации;
 - д) презгранични работници;
 - е) непълнолетни лица;
-

↓ 610/2013, член 1, пар. 15, б. а)

- ж) спасителни служби, полиция, пожарни екипи и гранична охрана;
 - з) офшорни работници.
-

↓ 610/2013, член 1, пар. 15, б. б)

Тези специфични правила могат да съдържат дерогации от членове 5 и 6 и членове 8—4.

↓ 562/2006

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за моделите карти, издадени от техните министри на външните работи за акредитиране на членове на дипломатически мисии и консулски представителства и членове на техните семейства в съответствие с член 39.

↓ 1051/2013, член 1, пар. 1
(адаптиран)

ГЛАВА V

СПЕЦИАЛНИ МЕРКИ В СЛУЧАЙ НА СЕРИОЗНИ НЕДОСТАТЪЦИ, СВЪРЗАНИ С ГРАНИЧНИЯ КОНТРОЛ НА ВЪНШНИТЕ ГРАНИЦИ

Член 21

Мерки по външните граници и подкрепа от Агенцията

1. Когато са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничния контрол на външните граници в доклада за оценка, изготвен съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, и с оглед да се гарантира спазването на препоръките, посочени в член 15 от същия регламент, Комисията може чрез акт за изпълнение да препоръча на оценяваната държава членка да предприеме определени специални мерки, които могат да включват една от следните мерки или и двете:

- а) започване на разполагането на европейски екипи за гранична охрана в съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004;
- б) представяне за становище на Агенцията на своите стратегически планове, изготвени въз основа на оценка на риска, включително информация за разполагането на персонал и оборудване.

Този акт за изпълнение се приема съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 38, параграф 2.

2. Комисията информира редовно комитета, създаден в съответствие с член 38, параграф 1, относно напредъка в изпълнението на посочените в параграф 1 от настоящия член мерки и относно неговото въздействие спрямо констатираните недостатъци.

Комисията също така информира Европейския парламент и Съвета.

3. Когато в доклад за оценка по параграф 1 е направено заключение, че оценяваната държава членка сериозно пренебрегва задълженията си и поради това трябва да докладва за изпълнението на съответния план за действие в срок от три месеца съгласно член 16, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, и когато след изтичане на този тримесечен срок Комисията установи, че положението продължава да бъде същото, Комисията може да задейства процедурата, предвидена в член 29 от настоящия регламент, ако всички условия за прилагането на тази процедура са налице.

ДЯЛ III

ВЪТРЕШНИ ГРАНИЦИ

ГЛАВА I

⊗ Липса ⊗ на граничен контрол на вътрешните граници

Член 22

Преминаване на вътрешни граници

Вътрешните граници могат да се преминават на всяко място, без да се извършва гранична проверка на лицата независимо от тяхната националност.

Член 23

Проверки на територията

⊗ Липсата ⊗ на граничен контрол на вътрешните граници не накърнява:

- a) упражняването на полицейски правомощия от компетентните органи на държавите-членки съгласно националното им законодателство, доколкото упражняването на тези правомощия няма ефект, равностоеен на гранични проверки; това важи също така за граничните зони. По смисъла на първото изречение упражняването на полицейски правомощия не може, по-специално, да се смята за равностойно на упражняването на гранични проверки, когато полицейските мерки:
 - i) нямат за цел граничен контрол;
 - ii) се основават на обща полицейска информация и опит по отношение възможни заплахи за обществената сигурност и целят, по-специално, да се противопоставят на презграничната престъпност;
 - iii) са планирани и изпълнени по начин, който ясно се различава от системните проверки на лица на външните граници;
 - iv) са извършени въз основа на проверки на място;
- б) проверки за сигурност, извършвани на пристанища и летища от компетентните органи съгласно правото на всяка държава-членка, от пристанищни или летищни служители или превозвачи, при условие че тези проверки също се извършват и на лица, които пътуват в рамките на дадена държава-членка;
- в) възможността държава-членка да предвиди в законодателството си задължение за притежаване или носене на документи;

↓ 610/2013, член 1, пар. 16
(адаптиран)

- г) възможността държава членка да предвиди в своето право задължението за граждани на трети страни да съобщават за присъствието си на нейната територия съгласно разпоредбите на член 22 от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници („, Шенгенската конвенция“).
-

↓ 562/2006 (адаптиран)

Член 24

Премахване на пречки за трафика на шосейни пропускателни пунктове на вътрешните граници

Държавите-членки премахват всички бариери за плавния трафик на шосейни пропускателни пунктове на вътрешните граници, по-специално всякакви ограничения на скоростта, които не се основават изключително на съображения за сигурност по пътя.

В същото време държавите-членки се подготвят да осигурят съоръжения за проверки, в случай че се въведе повторно вътрешен граничен контрол.

ГЛАВА II

ВРЕМЕННО ВЪВЕЖДАНЕ НА ГРАНИЧЕН КОНТРОЛ НА ВЪТРЕШНИТЕ ГРАНИЦИ

↓ 1051/2013, член 1, пар. 2
(адаптиран)

Член 25

Обща рамка за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

1. В случай че в пространството без граничен контрол на вътрешните граници съществува сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в държава членка, тази държава членка може по изключение да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници за ограничен срок, ненадвишаващ 30 дни, или за предполагаемия период на сериозната заплаха, ако неговата продължителност надхвърля 30 дни. Обхватът и продължителността на временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници не излизат извън рамките на строго необходимото в отговор на сериозната заплаха.

2. Граничен контрол на вътрешните граници се въвежда повторно само като крайна мярка и в съответствие с членове 27, 28 и 29. Критериите, посочени съответно в членове 26 и 30, се вземат предвид във всеки случай, когато се предвижда вземане на

решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници съгласно съответно член 27, 28 или 29.

3. В случай че сериозната заплахата за обществения ред или за вътрешната сигурност в съответната държава членка продължава след изтичане на срока, предвиден в параграф 1 от настоящия член, същата държава членка може да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните си граници, при спазване на критериите, посочени в член 26 и в съответствие с член 27, на същите основания като посочените в параграф 1 от настоящия член и като се вземат предвид всички нови елементи, за срокове от не повече от 30 дни, които могат да бъдат подновявани.

4. Общата продължителност на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, включително всякакви удължавания, предвидени в параграф 3 от настоящия член, не надхвърля шест месеца. При извънредни обстоятелства, съгласно посоченото в член 29, общата продължителност може да бъде удължена до максималния срок от две години, в съответствие с параграф 1 от същия член.

Член 26

Критерии за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

Когато дадена държава членка взема като крайна мярка решение за временно повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече от своите вътрешни граници или на участъци от тях или решение за удължаване на това повторно въвеждане в съответствие с член 25 или член 28, параграф 1, тази държава членка прави оценка на степента, в която с тази мярка има вероятност по адекватен начин да бъде отстранена заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност, и прави оценка на пропорционалността на мярката спрямо тази заплахата. При извършването на тази оценка, държавата членка взема предвид по-специално следното:

- а) вероятните последици от евентуалната заплахата за нейния обществен ред или вътрешна сигурност, включително след терористични инциденти или заплахи, включително от страна на организираната престъпност;
- б) вероятните последици от тази мярка за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

Член 27

Процедура за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници съгласно член 25

1. Когато дадена държава членка планира повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници съгласно член 25, тя нотифицира останалите държави членки и Комисията най-късно четири седмици преди планираното повторно въвеждане или в по-кратък срок, ако обстоятелствата, породили необходимостта от това повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, станат известни по-малко от четири седмици преди планираното повторно въвеждане. За тази цел държавата членка предоставя следната информация:

- а) основанията за предложеното повторно въвеждане, включително всички имащи отношение данни, с които подробно се описват събитията, съставляващи сериозна заплахата за нейния обществен ред или вътрешна сигурност;

- б) обхвата на предложеното повторно въвеждане, като се посочва в кой участък или в кои участъци от вътрешните граници ще бъде повторно въведен граничен контрол;
- в) наименованията на разрешените гранични контролно-пропускателни пунктове;
- г) датата и продължителността на планираното повторно въвеждане;
- д) според случая мерките, които ще се предприемат от останалите държави членки.

Нотификацията по първа алинея може да бъде направена и съвместно от две или повече държави членки.

При необходимост Комисията може да изиска допълнителна информация от съответната държава членка или държави членки.

2. Посочената в параграф 1 информация се предоставя на Европейския парламент и Съвета едновременно с нотификацията ѝ на останалите държави членки и на Комисията съгласно същия параграф.

3. Държавите членки, извършващи нотификация по параграф 1 могат, при необходимост и в съответствие с националното си право, да решат да класифицират части от тази информация.

Това класифициране не пречатства предоставянето на информация от Комисията на Европейския парламент. Предаването и обработката на информацията и документите, предоставени на Европейския парламент съгласно настоящия член, се извършват при спазване на приложимите за Европейския парламент и Комисията правила относно изпращането и обработването на класифицирана информация.

4. След нотификацията от държава членка съгласно параграф 1 и с оглед на консултациите, предвидени в параграф 5, Комисията или която и да е друга държава членка може да приеме становище, без да се засяга член 72 от ДФЕС .

Ако въз основа на съдържащата се в нотификацията информация или на друга получена от нея допълнителна информация Комисията постави под въпрос необходимостта или пропорционалността на планираното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници или ако прецени, че е подходящо да се проведе консултация по някои аспекти на нотификацията, Комисията представя становище за това.

5. Информацията, посочена в параграф 1, както и всяко становище на Комисията или на държава членка по параграф 4, са предмет на консултации, включително, когато е уместно, на съвместни заседания, между държавата членка, която планира да въведе повторно граничен контрол на вътрешните граници, останалите държави членки, особено пряко засегнатите от такива мерки, и Комисията с оглед организирането по целесъобразност на съвместно сътрудничество между държавите членки и разглеждането на пропорционалността на мерките спрямо събитията, които водят до повторното въвеждане на граничен контрол, и заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност.

6. Консултациите, посочени в параграф 5, се провеждат най-малко десет дни преди датата на планираното повторно въвеждане на граничен контрол.

Член 28

Специална процедура при случаи, които изискват незабавни действия

1. В случаите, когато сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в дадена държава членка изисква предприемането на незабавни действия, съответната държава членка може по изключение незабавно да въведе повторно граничен контрол на вътрешните граници за ограничен срок от не повече от десет дни.

2. Когато държава членка повторно въвежда граничен контрол на вътрешните граници, тя едновременно нотифицира съответно останалите държави членки и Комисията и предоставя информацията, посочена в член 27, параграф 1, включително основанията, обуславящи използването на процедурата, уредена в настоящия член. Комисията може да проведе консултации с останалите държави членки веднага след получаване на нотификацията.

3. Ако сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност продължава извън срока, предвиден в параграф 1, държавата членка може да реши да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните граници за срокове от не повече от 20 дни, които могат да бъдат подновявани. В този случай съответната държава членка взема предвид критериите, посочени в член 26, включително актуализираната оценка на необходимостта и пропорционалността на мярката, и взема предвид всички нови елементи.

В случай на удължаване се прилагат *mutatis mutandis* разпоредбите на член 27, параграфи 4 и 5, а консултациите се провеждат незабавно след като решението за удължаване е нотифицирано на Комисията и на държавите членки.

4. Без да се засяга член 25, параграф 4, общата продължителност на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници въз основа на първоначалния срок съгласно параграф 1 от настоящия член и всяко удължаване съгласно параграф 3 от настоящия член , не надхвърля два месеца.

5. Комисията информира незабавно Европейския парламент за нотификациите по настоящия член.

Член 29

Специална процедура при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници

1. При извънредни обстоятелства, когато цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници е застрашено поради трайни и сериозни недостатъци, свързани с контрола на външните граници, както е посочено в член 21, и доколкото тези обстоятелства представляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници или в части от него, може да бъде въведен повторно граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 2 от настоящия член за срок от не повече от шест месеца. Този срок може да бъде удължен не повече от три пъти с допълнителен срок от не повече от шест месеца, ако извънредните обстоятелства продължават да са налице.

2. Като крайна мярка и с цел защита на общите интереси в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, когато всички останали мерки, по-специално посочените в член 21, параграф 1, не са в състояние ефективно да преодолеят установената сериозна заплаха, Съветът може да препоръча на една или повече държави членки да вземат решение за повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от своите вътрешни граници. Препоръката на Съвета се основава на предложение на Комисията. Държавите членки могат да поискат от Комисията да представи на Съвета такова предложение за препоръка.

В препоръката си Съветът посочва най-малкото информацията по член 27 , параграф 1, букви а)–д).

Съветът може да препоръча удължаване съгласно условията и процедурите, предвидени в настоящия член.

Преди държава членка да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници съгласно настоящия параграф, тя нотифицира съответно останалите държави членки, Европейския парламент и Комисията.

3. В случай че посочената в параграф 2 препоръка не бъде изпълнена от дадена държава членка, същата държава членка съобщава незабавно в писмена форма основанията си за това на Комисията.

В такъв случай Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, в който се оценяват основанията, посочени от съответната държава членка, както и последиците за защитата на общите интереси на пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани със ситуация, при която обстоятелствата, породили необходимостта от удължаване на прилагането на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 2, станат известни по-малко от 10 дни преди изтичането на предходния срок на повторно въвеждане, Комисията може да приеме незабавно всички необходими препоръки чрез актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 38, параграф 3. В рамките на 14 дни от приемането на такива препоръки Комисията представя на Съвета предложение за препоръка съгласно параграф 2 ☒ от настоящия член ☒.

5. Настоящият член не засяга мерките, които могат да се приемат от държавите членки в случай на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност съгласно членове 25, 27 и 28.

Член 30

Критерии за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници

1. Когато като крайна мярка Съветът препоръча съгласно член 29, параграф 2 временно повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече вътрешни граници или на участъци от тях, той прави оценка на степента, в която с тази мярка има вероятност по адекватен начин да бъде отстранена заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, и оценка на пропорционалността на мярката спрямо тази заплахата. Тази оценка се основава на подробната информация, предоставена от съответната(ите) държава(и) членка(и) и от Комисията, както и на всяка друга имаща отношение информация, включително информацията, получена съгласно параграф 2 от настоящия член. При извършването на тази оценка се отчитат по-специално следните обстоятелства:

- а) наличността на мерки за техническо или финансово подпомагане, до които може да се прибегне или вече се е прибегнало на национално равнище или на равнището на Съюза, или и на двете равнища, включително подкрепа от органи на Съюза, служби или агенции като Агенцията, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, създадена с Регламент (ЕС) № 439/2010 на

Европейския парламент и на Съвета³³ или Европейската полицейска служба (Европол), създадена с Решение 2009/371/ПВР, и степента, в която с тези мерки има вероятност по адекватен начин да бъдат отстранени заплахите за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници;

- б) настоящите и вероятните бъдещи последици от евентуални сериозни недостатъци, свързани с граничния контрол на външните граници, установени при оценките, проведени съгласно Регламент (ЕС) № 1053/2013, както и степента, в която тези сериозни недостатъци съставляват сериозни заплахи за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници;
- в) вероятните последици от повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

2. Преди да приеме предложение за препоръка на Съвета съгласно член 29, параграф 2, Комисията може:

- а) да поиска от държавите членки, Агенцията, Европол или други органи, служби или агенции на Съюза да ѝ предоставят допълнителна информация;
- б) да проведе проверки на място с помощта на експерти от държавите членки и от Агенцията, Европол или друг имащ отношение орган, служба или агенция на Съюза с цел да получи или провери информация, от значение за посочената препоръка.

Член 31

Информирание на Европейския парламент и на Съвета

Комисията и съответната(ите) държава(и) членка(и) информират Европейския парламент и Съвета във възможно най-кратък срок за всички основания, които биха могли да задействат прилагането на член 21 и членове 25—30.

↓ 562/2006

Член 32

Разпоредби, които се прилагат при повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

На местата, където се въвежда повторно граничен контрол на вътрешни граници, се прилагат с необходимите изменения съответните разпоредби на дял II.

³³ Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година за създаване на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището (ОВ L 132, 29.5.2010 г., стр. 11).

Член 33

Доклад за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

В рамките на четири седмици от премахването на граничния контрол на вътрешните граници държавата членка, която е извършвала граничен контрол на вътрешните граници, представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, като описва по-специално първоначалната оценка и спазването на критериите, посочени в членове 26, 28 и 30, изпълнението на проверките, практическото сътрудничество със съседните държави членки, произтеклите последствия за свободното движение на хора, ефективността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, включително последваща оценка на пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол.

Комисията може да представи становище относно тази последваща оценка на временното повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече вътрешни граници или на участъци от тях.

Най-малко веднъж годишно Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за функционирането на пространството без граничен контрол на вътрешните граници. Докладът съдържа списък на всички решения за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, взети през съответната година.

Член 34

Информирание на обществеността

Комисията и съответната държава членка информират обществеността по координиран начин относно решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници и посочват по-специално началната и крайната дата за тази мярка освен когато са налице императивни съображения за сигурност това да не се направи.

Член 35

Поверителност

По молба на съответната държава-членка останалите държави-членки, Европейският парламент и Комисията зачитат поверителността на информацията, предоставена във връзка с повторното въвеждане и удължаване на срока на граничен контрол и доклада, изготвен съгласно член 33.

ДЯЛ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

↓ 610/2013, член 1, пар. 17

Член 36

Изменения на приложенията

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 37 за изменение на приложения III, IV и VIII.

↓ 610/2013, член 1, пар. 18
(адаптиран)

Член 37

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 13, параграф 5 и член 36, се предоставя на Комисията за неопределен срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 13, параграф 5 и член 36, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 13, параграф 5 и член 36, влиза в сила ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца, след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

↓ 1051/2013, член 1, пар. 4
(адаптиран)

Член 38

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Комитетът е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
 2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.
 3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.
-

↓ 562/2006 (адаптиран)

Член 39

Нотификации

1. Държавите-членки изпращат на Комисията:
-

↓ 610/2013, член 1, пар. 19, б. а)

- а) списък с разрешенията за пребиваване, в който се разграничават разрешенията по член 2, точка 16, буква а) и разрешенията по член 2, точка 16, буква б) и който се придружава от образец на разрешенията по член 2, точка 16, буква б). Картите за пребиваване, издадени в съответствие с Директива 2004/38/ЕО, се посочват изрично, а за картите за пребиваване, които не съответстват на единния формат, установен в Регламент (ЕО) 1030/2002, се представят образци;
-

↓ 562/2006

- б) списък с гранично-пропускателните си пунктове;
 - в) справка за референтните суми, които се изискват за преминаване на външните им граници, определени за съответната година от националните органи;
 - г) списък с националните служби, отговорни за граничния контрол;
 - д) образци на моделите карти, издавани от министерствата на външните работи;
-

↓ 610/2013, член 1, пар. 19, б. б)

- е) изключенията от правилата за преминаване на външните граници, посочени в член 5, параграф 2, буква а);
- ж) статистиките, посочени в член 11, параграф 3.

↓ 562/2006 (адаптиран)

2. Комисията предоставя получената информацията в съответствие с параграф 1 от държавите-членки и на обществеността чрез публикация в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С, както и по други подходящи начини.

Член 40

Местен граничен трафик

Настоящият регламент не накърнява правилата на Съюза за местния граничен трафик и съществуващите двустранни споразумения относно местния граничен трафик.

Член 41

Сеута и Мелила

Разпоредбите на настоящия регламент не накърняват специалните правила, валидни за градовете Сеута и Мелила, както са определени в декларацията на Кралство Испания относно градовете Сеута и Мелила в заключителния акт към Споразумението за присъединяване на Кралство Испания към Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение от 14 юни 1985 г.³⁴.

Член 42

Изпращане на информация от страна на държавите-членки

↓ 610/2013, член 1, пар. 20

Държавите членки съобщават на Комисията националните си разпоредби, свързани с член 23, букви в) и г), санкциите по член 5, параграф 3 и двустранните споразумения, разрешени съгласно настоящия регламент. Последващи изменения в тези разпоредби се съобщават в рамките на пет работни дни.

↓ 562/2006

Информацията, предоставена от държавите-членки, се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серия С.

↓ 1051/2013, член 1, пар. 5
(адаптиран)

Член 43

Механизъм за оценка

1. В съответствие с Договорите и без да се засягат техните разпоредби относно процедурите за установяване на неизпълнение, прилагането на настоящия регламент от всяка държава членка ще се оценява чрез механизъм за оценка.

³⁴ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 73.

2. Правилата относно механизма за оценка са установени в Регламент (ЕС) № 1053/2013. В съответствие с този механизъм за оценка държавите членки и Комисията извършват съвместно редовни, обективни и безпристрастни оценки с оглед да се провери дали настоящият регламент се прилага правилно, а Комисията координира оценките в тясно сътрудничество с държавите членки. Съгласно този механизъм всяка държава членка се оценява поне на всеки пет години от малък екип, съставен от представители на Комисията и от определени от държавите членки експерти.

Оценките могат да включват предварително обявени или внезапни проверки на място, извършвани на външните или вътрешните граници.

В съответствие с посочения механизъм за оценка, Комисията отговаря за приемането на многогодишните и годишните програми за оценка и докладите за оценка.

3. При евентуални недостатъци на засегнатите държави членки могат да се изпратят препоръки за корективни действия.

Когато в доклад за оценка, приет от Комисията в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничния контрол на външните граници, се прилагат членове 21 и 29 от настоящия регламент.

4. Европейският парламент и Съветът получават информация на всички етапи на оценяването и на тях се предоставят и всички необходими документи в съответствие с правилата относно класифицираните документи.

5. Европейският парламент получава незабавно изчерпателна информация за всяко предложение за изменение или замяна на правилата, установени в Регламент (ЕС) № 1053/2013.

↓ 562/2006 (адаптиран)

Член 44

Отменя

↓

Регламент (ЕО) № 562/2006 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение X.

↓ 562/2006 (адаптиран)

Член 45

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на ☒ двадесетия ден ☒ след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договорите .

Съставено в Брюксел.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател